

BARCELONA ERA UN MONTÓN DE PIEDRAS SILENCIOSAS. UNA LLOVIZNA SE MEZCLABA CON EL HUMO

05 **Victus**
Albert Sánchez Piñol
(La Campana)

UN CIM DE LA NOVEL·LA HISTÒRICA, CRÒNICA DE LES TRINXERES DEL 1714

Per **Josep Lambies**

Últimament, Sánchez Piñol ha rebut cops per totes bandes. Primer, l'afer Utrecht, un escàndol a gran escala, en què l'Institut Cervantes, per ordre de l'ambaixada espanyola, va prohibir la presentació de l'edició holandesa de *Victus*. Després, l'afer *Vanguardia*, que li va censurar un article en què carregava tintes contra els comentaris de José Antonio Zarzalejos. "Sembla mentida que ni tan sols permetin que existeixi aquest punt de vista!", rebufo, des del terrat de casa seva, la torreta que havia estat dels seus pares. Al nord, un emparat de gessamí. Després, la pujada del Guinardó. "Ho sabies, que el duc de Berwick tenia el campament aquí al costat durant el setge?", continua, ara burleta.

Albert Sánchez Piñol va escriure la gran novel·la del 1714, publicada amb gran do de l'oportunitat poc abans de les festivitats del Tricentenari, i això pesa més que un roc a la faixa. "Però quan vaig per Pi i Margall, a comprar al Mercat de l'Estrella, em trobo que tothom se l'ha llegit, i això és bo —explica—. Abans que es publicqués la gent es pensava que Villarreal només era un carrer que feia baixada". De Felip V, tothom n'havia sentit a parlar, però pocs sabien com es va viure l'arribada del Borbó dins de les fronteres. Sánchez Piñol va seguir un procés de documentació molt rigorós, va llegir i rellegir les cròniques històriques de Francesc de Castellví, un feix de 5.000 pàgines, dels que et foraden el sarró, i va fer un bon recompte d'usos i costums de la ciutat popular.

Va debutar en les files del gènere fantàstic, i poc s'esperava que un dia arribaria a formar com un cim de la novel·la històrica. Ara està a punt de publicar la segona part *Victus*, que comença el 12 de setembre, sobre les runes on els gossos famèlics remenen la llengua entre els cadàvers. Des d'una finestra de l'Hospital de la Santa Creu, en Martí Zuviria es mira el panorama, amb el cap embenat després que un canó li hagi rebentat mitja cara. Però aquest cop adoptarà nous punts de vista. "Hi explico la història d'en Carrasquet, un guerriller tan lluitador que al seu costat Jesse James és un pigmeu", avança. Li deien així perquè de jove venia carbó de carrasca, era menut i escarransit, i va arribar a liderar un exèrcit de 10.000 homes als Pirineus durant les lluites del 1719, un temps en què els nens no jugaven a indis, sinó a austriacistes i botiflers. Però això és una altra història.

IVÁN MORENO

17

El prodigi
Gerard Guix
(Estrella Polar)

Barcelona és una mina de llegendes tètriques. Hi ha qui diu que el carrer del Call està ple de fantasmes. Però hi havíeu vist mai un home llop?

18

Divorcio en el aire
Gonzalo Torné
(Mondadori)

I acabem amb una història de destrucció matrimonial que passa entre Barcelona i Madrid. Un clàssic interurbà, això del pont aeri.